

Sygn. akt V CNP 32/07

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi W. W.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 5 lipca 2006 r.,

w sprawie z powództwa W. W.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "S."

o ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 kwietnia 2007 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 5 lipca 2006 r. Sąd Okręgowy oddalił apelację powódki złożoną od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 15 lutego 2006 r. w sprawie o ustalenie nieważności wypowiedzenia umowy najmu.

Powódka W. W. wniosła o stwierdzenie niezgodności z prawem wskazanego wyżej wyroku Sądu Okręgowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., odczytywanym łącznie z art. 417¹ § 2 k.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje tylko wtedy, gdy przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem stronie wyrządzona została szkoda. Z tego względu wśród tzw. konstrukcyjnych wymagań skargi przewidziano obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.), co oznacza złożenie przez skarżącą w skardze oświadczenia, że szkoda wystąpiła – ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru – oraz uwiarygodnienie tego oświadczenia. Wykazanie, że działanie sądu było bezprawne, czyli że skutek zastosowania prawa doszło do jego naruszenia, jest jednym z istotnych elementów uzasadnienia skargi.

Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody nie może polegać jedynie na samym twierdzeniu skarżącej o istnieniu szkody, w takim bowiem wypadku wymaganie określone w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. byłoby tylko formalnością. Obowiązkiem skarżącej jest zatem również wiarygodne uzasadnienie tego twierdzenia, albo poprzez powołanie się na ustalenia wynikające z akt sprawy, albo poprzez przytoczenie nowych dowodów, w świetle których można zakładać powstanie szkody wskutek wydanego orzeczenia (por. postanowienie z 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006/1/16; postanowienie z 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, niepubl.).

Wniesiona przez pełnomocnika skarżącej skarga nie ma dostatecznie usprawiedliwionych podstaw. Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest takim środkiem prawnym, który sytuje się

pomiędzy zakończonym prawomocnie postępowaniem a nowym postępowaniem, które ewentualnie toczyć się będzie między jedną ze stron tego postępowania a Skarbem Państwa w sprawie o odszkodowanie. Niewątpliwie jednak celem wniesienia skargi jest przesądzenie istnienia przesłanki, o której mowa w art. 417¹ § 2 k.c. (por. uchwałę z dnia 26 października 2005 r. składu 7 sędziów mającą moc zasady prawnej, sygn. akt III BZP 1/05; OSNC 2006/5/78). Stąd też położenie szczególnego nacisku na przesłankę wyrządzenia stronie szkody wydaniem prawomocnego orzeczenia.

Z treści skargi natomiast wynika, że skarżąca inaczej postrzega cel i charakter skargi, wyraźnie traktując ją jako sposób rekompensaty za skutki nagannych niewątpliwie czynów, do jakich dopuściła się wnuczka skarżącej. Takie postawienie problemu doprowadziło skarżącą do niewłaściwego uzasadnienia skargi, która nie może odnieść pożądanego przez nią skutku, gdyż w postępowaniu o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia Sąd Najwyższy ani nie rozpatruje sprawy co do istoty, ani - poza przypadkiem, o którym mowa w art. 424¹¹ § 3 k.p.c. - nie może uchylić zaskarżonego orzeczenia. Może jedynie stwierdzić (tj. ustalić na potrzeby dalszego, odrębnego postępowania procesowego przeciwko Skarbowi Państwa), że zaskarżone orzeczenie w sposób rażący i oczywisty naruszyło prawo.

Pełnomocnik skarżącej podniósł, że „wydany wyrok naraził W. W. na szkodę pozbawienia jej własnego lokalu mieszkalnego”. W niniejszej sprawie bezspornie ustalono, że powódkę łączyła z pozwaną Spółdzielnią Mieszkaniową umowa najmu lokalu mieszkalnego, zatem nie może być mowy o szkodzie wynikającej z pozbawienia skarżącej „własnego lokalu mieszkalnego”. Na marginesie należy zauważyć, że skarżąca niewątpliwie stała się ofiarą nagannego zachowania swojej wnuczki, której to działania spowodowały w konsekwencji, między innymi, wypowiedzenie umowy najmu lokalu mieszkalnego przez Spółdzielnię Mieszkaniową i to właśnie od wnuczki powinna domagać się naprawienia szkody. Skarb Państwa nie może być w okolicznościach niniejszej sprawy właściwym adresatem roszczenia o naprawienie szkody wynikającej z wypowiedzenia umowy najmu lokalu mieszkalnego, w sytuacji gdy pozwana spółdzielnia spełniła nakazane przepisami prawa wymagania dokonania wypowiedzenia umowy najmu.

W konsekwencji należało skargę odrzucić (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).